

בְּהַרְבֵּי אֲבוֹתֵינוּ

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

מהו מנהגינו, וכיצד ראוי לנהוג בעניין בר מצוה

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בינינו יצחקי (חייב סי' מ"ז אות כ"ד) וז"ל: מנהג אשכנז שהביאו כמה אחרונים (כגון ים של שלמה בבבא קמא פרק מרובה, ומגיא סימן רכ"ה ס"ק י"א, וגם בכף החיים שם ס"ק י"א. וכן הובא בשת"ז שם ס"ק י"ז) **שמצוה על האדם לעשות סעודה ביום שנעשה בנו בר מצוה** (דהיינו ביום שנכנס לשנת י"ד, ואם הנער דורש הוא סעודת מצוה אפילו אינה באותו יום) **לא נהגו בתימן** כידוע. [ולעניין תפילין, היו מניחים כמה שנים קודם י"ג כפי הדין, וכן יש לנהוג גם בזמנינו, וכדלעיל סימן ט"ו סעיף ל"א. ולקריאת ספר תורה ומפטיר, עולים אפילו קטנים יותר וכדלקמן בהלכות שבת סימן ס"ו סעיף ג'. ועיי' שם הערה פ"ט]. **ומכל מקום נתפשט מנהג זה בזמנינו כאן גם אצלנו, ובדרך כלל הוא מנהג טוב ויפה ונוחץ האינדא לחיזוק הנערים וגידולם לתורה ויראת שמים,** מה גם שיש לו סמוכות במדרש ובזוהר. אבל אין נכון מה שמקשרים זאת בדרשות עם מצות תפילין במיוחד, כיון דלדידן יש להניח אפילו כמה שנים קודם וכז"ל, עכ"ל.

ובעיני יצחקי (חייב סי' ס"א אות פ"ט) כתב וז"ל: ובר מצוה, בזמנינו שעושים גם אצלנו סעודה לכבוד יום זה, נהגו להעלותו בשבת שלאחריה להפטיר, והוצרכו לייסד פיוט לכבוד זה, על דרך מה שנהגו לומר לחתן שנשא אשה, וכבר נתפרסם מעט אלא שחורתי אח"כ לתקן הנוסח קצת, וזהו:

יעלה חתן-בר-מצוה, בתוך קהל עם אמוני. לקרוא בספר תורת יי: לקרוא. צור ישראל קדוש, יאר פניו אליך. בתורתו תמיד תהגה, בכל לבבך וחילך. השלך על יי יהבך, והוא יכלכלך. תשא מאת יי: תשא. חזק ואמץ ואמץ מאד, לעשות ככל התורה. יצר טוב גלוח עמך, ונשמה קדושה קדושה וברה. משנתך תהא סדורה, ערוכה בכל ושמורה. תגמור ותשמור דרכי יי: תגמור. קום חתן-בר-מצוה לקרוא בתורה, קום במורה. וחזקת והיית לאיש, בעבודת אל גדול ונורא. יפרח בימך צדיק, ויבנה בית הבחירה. ברוך הבא בשם יי: עכ"ל.

ועתה חיבר הרב הנז"ל, 'שירה חדשה' ויהל' לבר מצוה, ונוסחה הבאונה בעמוד הבא ראה שם.

ותאמרו הן הראנו... ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת וגו' (דברים ה. כב)

ידוע ומפורסם במדרשי חז"ל כמה רבה היתה האימה היראה והחרדה אשר אפפה את נשמות ישראל בעת קבלת התורה, עד שפרחה נשמתן, וניסים רבים נעשו להם בכדי שיוכלו לשמוע את דברי השי"ת. וכבר אמרו חכמינו שבכל יום ויום צריך האדם לחוש כאילו קיבל את התורה היום.

זאת העלנו, היות ודורנו צריך חיזוק גדול בדבר זה, ובפרט שבנינו רואים אותנו ומחקים דרכינו, שאם בארזים נפלה שלהבת מה יגידו אזובי הקיר. וכונתינו היא על עת קריאת התורה בשבת, ובפרט קריאת התורה כמנהגינו הנאמרת בסלסול ובמיתון, ונוסף עליה התרגום שמאריכה יותר. נמצאת הקריאה ארוכה הרבה יותר משאר קהילות, ויש רבים באנשים הנרדמים. ועל כן יש ההולכים להתפלל שחרית שבת אצל עדות אחרות ומתרצים דרכיהם שטוב יותר לשמוע קריאת התורה של עדות אחרות ולהישאר ערני. ולו חכמים ישכילו זאת שמחליפים בר בתבן. שהרי כבר אמר החזון איש (העלה דבריו הגר"י גרפי שליט"א, בהקבלת פני רב בתי"ת, תשרי תשע"ג) שכנראה כך קראו בתורה במעמד הר סיני, והאדמו"ר מבעלז כששמע קריאת תהילים מפי יהדות תימן עמד והקשיב ארוכות לקריאתם וכשנשאל ע"י משמשו לפשר הענין אמר שכך כנראה דוד המלך קרא תהילים. ובמקום לחנך ילדיו לשמר מסורת אבות, ובפרט שהיא המעולה מכל העדות ואכמ"ל, מלמדם לחפש קולות ולקצר בתפילות. על כן, מלבד מה שהאב צריך לעשות השתדלות לא להירדם בקריאת התורה, אלא אף צריך האב להראות זעזוע לבנו, כאשר בנו נרדם בעת קריאת התורה. ויאמר לו, אם באת לישן בבית הכנסת, כבר עדיף שתישן בבית, שהרי בתרדמתך נראה הדבר ח"ו זלזול כלפי הסי"ת.

ואם בזאת עסקינן, נזכיר ענין הדומה לו והוא שירת אבותינו הקדושים, אשר חצובה בתפארת להבים ורחוקה מיני כל המרעין בישון. ר"ל, שאין שירת אבותינו דומה לשירת הגוים, ואין נעימותיה כנעימת טומאת העמים. ואף הקפידו אבותינו לא לשיר פסוקים, שדבר זה תלוי במחלוקת הפוסקים. ואף בשבת, השירה אינה קצבית שלא תגרום לריקוד שהוא אסור בשבת. והנה היום הורים בבתם נותנים דגש על שירת אחינו האשכנזים והספרדים, ונוטשים מסורת נפלאה שטעמיה מרובים. ואם היו מקיימים מזה ומזה אל תנח ידיך, היה הדבר חצי נחמה, שלכל הפחות ממשיכים הם את השורשים. אך לצערינו מתרחקים הם מאוד, ואף יש מהם הלועגים למנהגי אבות ב"מ, וזאת עושים אפילו לנגד עיני ילדיהם, וחוטאים ומחטיאים את בניהם. וכבר אמרנא, לוקחים את התבן ואת הבר ומשליכים אחרי גום.

לכן שמעו אנשי לבב, תתעוררו לכל יהא מאוחר. שכאשר יגדלו הנערים ויגיעו להיכלי הישיבות, גם אם תרצו להחזיר עטרת אבות, יהיה קשה מאוד להחדיר זאת בבני הישיבות. ואם לא עכשיו, אימת.

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה אוהנינה ע"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
יוסף בן יחיא (זכריה) ז"ל
תנצב"ה

לוש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

מרבני הקהילה

הרה"ג משה רצאבי שליט"א
רב"ק קיק פעולת צדיק אלעד ת"ו

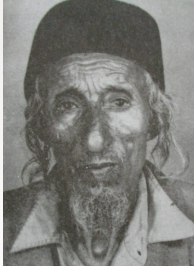
**אם ראוי לאכול בשבת מזונות קודם הסעודה,
וכיצד ינהגו בשבת "בר מצוה" וכיו"ב**

פתרונות לפרשת 'דברים'

אחודה חידה! יהושע (דברים ג. כא) יו"ד
נוספה לו קבוע, וכאן ובשופטים (ב. ז.)
נכתבה גם עם וא"ו אחר השי"ן.
הזוכה בהגרלה: שמעון אהרון.
מי בתמונה? שבוע אחרון לפתרונה!

שם אחר שם
ומפסיק אחר מפסיק
והוא אחד ומסיים באחד
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מצוה לאכול סעודת שבת לתיאבון, ועיקר הסעודה הוא הלחם, ועל כן צריך לאכול לתיאבון. לפיכך יש אומרים שאין לאכול מיני מזונות בליל שבת או ביום שבת בבוקר קודם הסעודה, משום שאח"כ לא יוכל לאכול עיקר סעודת שבת בתיאבון. ויש מתירים. ובמקום שאפשר ראוי להחמיר. ועל כל פנים נכון ליהדר שלא למלא כרסו במיני מזונות וכיוצא בהם קודם סעודת שבת העיקרית:

עיין ביאור הלכה סי' רמ"ט ס"ב (סוד"ה מותר) וכיו"ב כתב מהרי"ץ בעץ חיים ח"א (דף קמ"ג ע"ב) וז"ל, מקצת נוהגים לסעד סעודה קטנה דרך עראי אחר הקידוש ואח"כ מברכים ברה"מ"ז, וקובעין עצמן לשתות ולאכול פירות, ואח"כ סועדים בפת והיא עיקר סעודת היום. ומורי זקני מהרי"ץ היה קורא תיגר על זה, מטעם דכיון שעושין העיקר סעודה שנייה בבשר ומעדנים, אי"כ אין ראוי לסעד תחילה כדי שיעוד סעודת היום לתיאבון, ובדאי שסעודה ראשונה מונעת מלסעד עיקר הסעודה בטוב לתיאבון וידוע שסעודת שחרית היא העיקר וכי' ע"ש. ועיי' בש"ע הגרי"ז סי' ובקונטרס אחרון שם סק"ג וסק"ד, ובשלחן הטהור סי' רמ"ט סי"א וסי"ב, ובדעת תורה למרש"ם סעיף ב'. ובמסכת ברכות דף מ"ב ע"א מחלוקת רש"י ותוסי' (ד"ה ברך) בפירוש פרפרת:

ונפקא מינה בזמנינו כשיש חתן או מילה שנהגו כיום בארץ ישראל להגיש לקהל הבאים לשם לאחר התפילה והקידוש מזונות וכדומה, שעכ"פ נכון שלא לאכול אלא מעט, ומצד קידוש במקום סעודה שגי בכזית מזונות, ובתימן לא נהגו לאכול אז מזונות אלא הלכו לביתם וחזרו אח"כ (עיין בש"ע המקוצר ח"ב סי' נ"ט בעיני יצחק אות נ"ה, ובח"ז סי' ר"ז אות רמ"ח דף תמ"ו). וכן שמחת תורה לפי מה שנהגו כיום לקדש בתוך ההקפות ולאכול מזונות וכדומה קודם המוסף, שלא יאכלו אלא מעט ועכ"פ שלא ימלאו כרסם. ומי"מ בזה יש פחות לחוש כי האכילה אז היא זמן רב קודם הסעודה. וכעין זה בתימן רבים היו יוצאים מבית הכנסת אחר תפילת שחרית לביתם לאכול "מעט" כובאנה (ועיין בש"ע המקוצר ח"ב סי' נ"ט סי"ט ובעיני יצחק אות נ"ו).

כמו כן כשיש "בר מצוה" בשבת, להאמור במקום שעדיף יותר להזמין את הקהל ל"געה"י לאחר סעודת שבת (וכמו שנוהגים כשיש חתן), ולא לקדש ולהגיש מזונות תכף לאחר התפילה קודם הסעודה בבית וכמו שנוהגים האשכנזים, כי זה גורם שאין אוכלים אח"כ סעודת שבת בביתם לתיאבון וכאמור. וכן הורה הנסיון. ולבד מזה דעת הגר"א במעשה רב שקידוש במקום סעודה הוא זקא במקום סעודה גמורה ולא במזונות ויין, והובא בביאור הלכה סי' רע"ג ס"ה ד"ה כתבו. (ובשו"ת שלמת חיים סי' קס"ט כתב שלכן אם קידש ביום ואכל מזונות נכון שיחזור ויקדש [ביום שהוא רק ברכת בפה"ג] פעם שנית קודם הסעודה. וכ"כ מהר"א פאפו בחסד לאלפים סי' רע"ג אות ד' דטוב לחזור ולקדש על שלחנו שיהא קידוש במקום סעודה העיקרית, הוב"ד בכף החיים שם סק"ה). וכשאי אפשר יאכל מעט עכ"פ וכאמור:

יום ששון בר מצוה

לחן: בוא לשלום חתן

יום ששון בר מצוה (ג"פ), ישמחו האבות.
יפרחו בגפן, בו פרי והננובות.
בן עשר למשנה, שלש עשרה למצוות:
(י"ס)

צוף בדברי תורה, פרחו נצניקם.
גמלו טוב פרים, העלו שושניהם.
מפרי תורתם, עונים שואליהם: (י"ס)

חקרו בתלמוד, פלפלו בהלכות.
גם למכסה עתיק, תערכו מערכות.
תעלו על הראש, ציץ נור וברכות: (י"ס)

קום בקרוב נראה, הוד לבן עמיאל.
יום תקיים עליון, בא לציון גואל.
שוב להר המוריה, יעלו ישראל: (י"ס)

זה דברי ואני, יצחק נסים הוליד.
המצפה ישעך, צור בכל יום תמיד.
תשלחה אליה, תמשיכה בן דוד: (י"ס)

והללו יהי, חתן בר המצוה הזה יברכהו
אלהי ישראל.

ויתברך בברכת מנחם בן עמיאל.
מימינו מיכאל ומשמאלו גבריאל,
מלפניו אוריאל ומאחוריו רפאל, ועל
ראשו שכינת אל.

ויתקיים בכלנו מקרא שכתוב ובא לציון
גואל. והללו יהי:

זכה בהגרלה הגדולה
גיפ על שלט
גדול ומשובלל
במבצע

"מרבנים תורה"
התלמיד היקר והנעלה
דן גיסיין נ"י

הוא רעוא שיזכה לברך
על גמרה של תורה,
בידיעה ובשינון על פה

ואמנם מה שנוהגים בקהילתנו להקדים לאכול אחר הקידוש מיני פירות וקליות ולשתות יין או יין שרוף ("געגלה") ואומרים בנתיים שירות ותושבחות מענין שבת לכבוד היום ורק אח"כ נטלים ידים וסועדים, זהו אדרבה פותח את הבני מעיים וגורר תאות האכילה, והוא דרך כבוד ועונג לסעודה. וכן עושים בכל הסעודות החשובות. ויש מקומות שעושים כל זה אחרי ברכת המזון. עיין עץ חיים למהרי"ץ ח"א (דף קי"א ע"ב, ובדף קמ"ג ע"ב), שתילי זתים סי' רפ"ח סיק י"ג, מתנות כהונה סי' א' שבסוף ספר אוצרות תימן (ב"ב התשמ"ה), ש"ע המקוצר ח"ב סי' נ"ט סט"ז ובעיני יצחק שם אותיות מ"ו מ"ז, ומש"ם באר"ה: [ענין זה נדפס כאן מתוך חיבורי על הלכות שבת שעדיין לא נדפס, לזכות ולהצלחת בר המצוה ידידיה הי"ו שחל בשבת זו סדר "ואתם הדבקים ביי"י אלהיכם חיים כולכם היום", בן ידידו הדגל מפז ומפנינים, חיצו גבור שנונים, רב פעלים לתורה ולתעודה, בישראל ויהודה, כשיית הר"ר אליהו נהארי הי"ו ומצוי"ץ, מנהל תלמוד תורה "עטרת חיים", ומראשי קהילתנו "פעולת צדיק" פה עי"ת אלעד ת"ו]

הצב"י משה בכמוה"י שליט"א רצאבי יצ"ו

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

מהליכות אבותינו

חכמים בכפליים

המתבונן בהליכות אבותינו הקדושים יתפעל עד למאד, כיצד הנהיגו דרכיהם בהשכל ובינה. כיצד זכו לברכה מרובה בעשייה מעטה. נעלה את אשר כתב בספר מסמית (עמי רביא) וז"ל:

עוד היה נהוג בקרב המשפחות שמצבן הכלכלי טוב. שבהיוולד להם ולד, הם מזמינים את ילדי החדר לביתם, כדי לאכול הריש (גריסי חיטה מבושלת), ההריש מוגשת בקערה גדולה החצובה מאבן המיוחדת לכך (מדלה), פותחים בה גומה גדולה באמצעיתה ויוצקים לתוכה סמנה (חמאה מבושלת) ודבש. הילדים יושבים סביב הקערה בעיגול, וכל אחד לוקח בשלוש אצבעותיו מן ההריש, טובל את החתיכה שבידו בתוך הסמנה ומכניסה לפיו. לאחר האכילה אומר המארי מי שברך לבעל הבית, והילדים עונים אחריו אמון על כל ברכה וברכה, עכ"ל.

בהנהגה זו שעשו, מלבד מה ששימחו את הילדים שהוא שבח גדול בפני עצמו, אף גרמו לילדים חשק ללימוד התורה, ובנוסף זוכים לקבל ברכת המארי כאשר התשב"ר עונים אמון על כל ברכה וברכה. אשרי המחכים.

ואתחנן אל ה' וכו' ויתעבר וכו' רב לך אל תוסף דבר אלי וכו' (ברבים ג. כג-כד)

י"ל, על מאמר הכתובים האלה. אי דהיה די שיאמר ואתחנן אל ה' ואומר ה' אלדיים וכו' והיה אז תיבת בעת ההיא לאמר אך למותר דודאי ידענו שהוא מתחנן באותה שעה שנגזר עליו מיתה. ועוד דמ"ש אח"כ ויאמר ה' אלי רב לך וכו' גם זה יתר דהיה די במ"ש ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ותו לא צריך עוד להודיענו שאמר לו ה' רב לך וכו'.

ונראה לעניות דעתי בהקדים מ"ש מו"ז כמוהררי"ב הרי המחבר סי' חן טוב ז"ל בפרי זו ע"פ אעברה נא. שבתבת נא נרמזו שם שרי די גלויות וכו' לומר שכל כוונת משה רבינו ע"ה בתפלתו לכניסתו לארץ אינו אלא בשביל ישראל כדי שלא ישלטו בהם האיובים ויגלו מארצם וכו' יעוש"ד.

עוד נקדים מ"ש רבותינו המקובלים ז"ל, דעיקר טעם שעבוד ישראל בגלות הוא כדי לתקן רפ"ח ניצוצין. והנה בגלות מצרים ניתקנו ר"ב ניצוצין ונשאר פ"ו וכאשר יתקנו אלו הפ"ו ניצוצין אזי תכף יזכו לביאת גואל צדק כידוע ליודעי חן.

והנה עפ"י יתורף דברי הכתובים. דהנה מה שביקש והפציר משה רבינו ע"ה בתפלתו זאת, הוא על אותה העת שרצה שיכנס לארץ ויהיה אותה העת גאולה שלימה והיינו ע"י כניסתו לארץ כדי שלא יחזור עוד ישראל להשתעבד בגלויות וז"א ואתחנן אל ה' בעת ההיא כלומר שעל ידי העת ההיא נתפלל שתהיה עת גאולה שלימה שאין אחריה גלות. וביאר אח"כ במה שאמר אעברה נא. ר"ל, אעביר נא שהם שרי די גלויות מעל ישראל וכמש"ל, והיינו ע"י כניסתו לארץ. וע"ז חזר ואמר: ויאמר ה' אלי רב לך. כלומר, אין העת הזו מוכשר לכך להיות זמן הגאולה השלימה, מפני שנדיין לא ניתקנו פ"ו ניצוצין דקדושה אשר נשאר מרפ"ח כנ"ל, וצריכים עוד לבוא בגלות ולהשתעבד כנ"ז כדי לתקנם ולבררם. וכמו שדרשו רז"ל ע"פ א-היה אשר א-היה. א-היה עמם בשעבוד אחר. וכ"ז הוא מפני החטא שחזרו ישראל אחר קבלת התורה לחטוא בעגל כידוע. וזהו אמרו ויתעבר ה' בי ר"ל, מה שלא שמע אלי ולא קבל ה' תפלותי אשר התפלתי בעדכם שלא לגלות עוד ע"י שאכנס לארץ עמכם, הוא למענכם. כלומר, בעבורכם שחטאתם לפניו וגרמתם שנשאר פ"ו ניצוצין בלי תיקון ועל כן ולא שמע אלי. וזהו שהוצרך להודיענו באמרו, ויאמר ה' אלי רב לך מפני כי רק ר"ב ניצוצות נתקנו ולא כל הרפ"ח ועל כן לא שמע אלי. וזהו שאמר הכתוב, אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. בדבר הזה דייקא וכאמור ודוק. וא"ש הרי"ב.

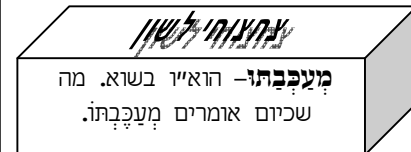
ואתם הדבקים בה' אלדיכם וגו' (ברבים ד. ה)

אפשר לומר עפ"י מ"ש רז"ל שניי עסק התורה נקרא דבק בה' וכמ"ש בתלמוד וכי אפשר לאדם לידבק בה' אלא זה המהנה ת"ח מנכסיו ומחזיק בידם כאלו דבק בשכינה ובא הרמז בתיבת ואתם אותיות ואמת, שהיא תורה שבכתב ושבע"פ. אמת, רמז לתורה שבכתב ותוספת הוי"ו רמז לתורה שבע"פ שהוא שתא סדרי משנה וגמרא. ובא הוי"ו להוסיף תורה שבע"פ לומר ששתיהן קשורים זה בזה וחייב אדם לעסוק בשתיהן וכולן ניתנו בסיני וכמאמר הכתוב, תתן אמת ליעקב. גם תיבת ואתם, במ"ק ג"י במילה שהיא רומזת למדת היסוד ושניהם כאחד תורה ומילה טובים שכשישראל מקיימים שתיהן אז יתקיים בהם חיים כולכם היום, יום שכלו ארוך עולם הנצח.

(ענף חיים' למהר"א אלנאף זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך....

והחכמה מאין תמצא (ח"ב)

אחכה עוד יום יומיים, ועוד פרק זמן, אולי יתעוררו הרורי חרטה ביהודי זה וישבו ממחשבתו הרעה, השיב הקצב. השנים עזבו את בית הרב ויצאו הרחובה. הם החלו להתווכח ביניהם. וכל אותה עת ניסה הקצב להשפיע על הנתבע, שישלק את חובו ויחזור בו ממעשיו הרעים.

בתוך כך עברו ליד ביתו של הגאון החסיד רבי יחיא יצחק הלוי, שהיה הרב הראשי וחכם באשי האחרון ליהדות תימן. הרב מפורסם היה במעשיו הטובים עבור הכלל, ובהשתדלויותיו אצל המלכות, ודבר פקחותו ושנינותו נודעו גם בין התושבים המוסלמים. הבה נעלה אל החכם באשי, הציע התובע לנתבע, ונציע לפניו טענותינו. יריבו הסכים להצעה, ושניהם פנו לבית הרב.

שוב חזרו השנים על טענותיהם. הקצב מספר כי מכר לנתבע בשר, והנתבע מכחיש. הרב מבקש את הנתבע להשבע, והלה מוכן לכך. החל הרב לדבר על לבו ולהזהירו משבועה, מה חמורה היא שבועה, וחמורה פי כמה שבועת שווא חלילה! אך דומה, כי לב אבן לו לנתבע, מוכן הוא להשבע, זכאי הוא, ואינו צריך לשלם ממון לחנם.

הרב שקע לכמה דקות בהרהורים, ולפתע קם נסער ממקומו, בקול רוגז פנה אל הקצב: אתם הקצבים טובבים את הקונים בתחבולותיכם! קודם מציעים אתם לקחת בשר, אפילו מקולקל, ולבסוף אתם תובעים מהאנשים, שישלמו לכם - ולהם אין במה...

רבי! כך יהיה! קפץ לפתע הנתבע ממקומו, בשכחו לגמרי כי רק לפני דקה כיחש בכל מכל. ריקא זה דחף לתוך ידי בשר, ועתה בא אלי, העני והאביון, בבקשה שאפרע לו את מחירי. אם כן, בני, מודה הנך כי קיבלת ממנו בשר, פנה לפתע הרב אל הנתבע.

הלה הסמיק ונבדך וכדי רגע פרץ בבכי. אמת נכון גימגם לקחתי אצלו בשר, אך עני ורש הנני, ומאין אקח לשלם לו?

הרב הוכיח את הנתבע על ששיקר ומוכן היה להשבע לשקר. ולאחר מכן הורה לו לשלם בתשלומים, כפי יכלתו, את הסכום שהינו חייב לקצב. יצאו שניהם שבעי רצון, מודים ומהללים את השי"ת. כך הציל הרב בפקחותו יהודי מלהשבע לשקר.

(איש ימינו ח"ג עמי תקנ"ח)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים אבותם

חכמי תימן

הרב שלום ב"ר חיים בן משה זצ"ל

נולד בשנת תר"ן בעיר גחזאן שבתימן במחוז עמאר סדה. בילדותו למד מקרא משנה והלכות שחיטה. בהגיעו לגיל מצוות למד לפרנסתו אריגת שטיחים, והיה גם מלמד תינוקות של בית רבן לעת מצוא. כבר בשנת השמונה עשרה לחייו, נשא אשה, ובאותה עת אף הוסמך כשוחט ובודק. בשנת העשרים לחייו ירד לעיר עדן שם צורף לשריעה בית הדין הרבני בעיר ושימש בתפקידים צבוריים שונים. היה בקי גדול ברמב"ם ובחכמת הרפואה כן שלט בכל רזי הדקדוק והסוד. עלה ארצה והתיישב ברחובות והעמיד תלמידים, ונתמנה לדיין.

נפטר
ב' אלול
תשל"א

ברכת מזל טוב

להאי גוברא רבא דמריה סייעיה, אשר לא נח ולא שקט,
במסירות גוף ונפש, יום ולילה לא ישובת,
לגדל ולשכלל ולהרבות תורה ויראה טהורה,
במסורת אבותינו ורבנותינו הקדושים נע"ג
מנהל ת"ת 'עטרת חיים' הרב אליהו נהרי שליט"א
ועמו הרבנית מנב"ת
לעת הכנס בנם היקר יניק וחכים, בוצין בוצין מקטפיה ידיע
ידידיה נ"י
בנועם עול תורה ומצוות
יהא רעוא מן שמיא שיזכו לראות ממנו ומכל יוצ"ח,
ומכל התלמידים, רוב נחת דקדושה
מתוך בריאות גופא ונהורא מעליא ויזכו לשפע ברכות מאת ה'
להמשיך במלאכת הקודש ביתר שאת
וסיעתא דשמיא מרובה תלווה אתכם כל הימים
כעתירת המברכים
רבנן ותלמידיהון דת"ת 'עטרת חיים'

צדיק בא לעיו

בעזה"ת בשבת קודש פרשת ואתחנן ישבות בעירנו
מן הגאון הגדול

הרב **יצחק רצאבי** שליט"א

לרגל שמחת הבר מצוה
של בנו של מנהל ת"ת 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן
הרב **אליהו נהרי** שליט"א

סדרי התפילות יתקיימו בבית הכנסת "פעולת צדיק"
רח' רבינו סעדיה גאון פינת מאירי

מנחה עש"ק - 18:25	שיעורו של מן שליט"א
זרשת מן - 19:00	בהלכה - 16:30
שחרית הודו - 6:50	מנחת שב"ק - 17:45
געלה - 11:45	ערבית מוצ"ש - 20:10

הגעלה במעמד

רבני ק"ק תימן אלעד שליט"א
ראש העיר הרב ישראל פרוש שליט"א
סגן רה"ע ר' ברוך צברי הי"ו

בברכת ברוכים הבאים בשם ה'
הנהלת ק"ק "פעולת צדיק"

התודה...

ו- הברכה...

לכל ההורים החשובים
והתלמידים היקרים ששמחונו
ובאנו להשתתף בשמחת הבר
מצוה של בנו ידויה נ"י
יה"ר שיזכו פולם לראות רק
בשמחות בני משפחותיהם,
וששון ושמחה ימצא
בבתיהם, וכל נגע ומחלה יסיר
מיעדם, ויזכו לכל מדה טובה,
ולשמחת בית השאובה,
ובשמחתכם נשמח גם אננו
מוקירכם ומעריככם
הצב"י אליהו נהרי יצ"ו

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

לרפואה ובריאות איתנה

סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין

מתוך אריכות ימים ושנים